

Učitel matematiky

Pavel Leischner

Omluva

Učitel matematiky, Vol. 19 (2011), No. 3, 163–164

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/150366>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2011

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

OMLUVA

PAVEL LEISCHNER

Omlouvám se čtenářům *Učitele matematiky* za chybu v článku [3], které jsem se dopustil při vyplňování pravdivostní tabulky na str. 90. V pravém dolním políčku tabulky by místo jedničky měl být umístěn otazník. Vysvětlím to podrobněji.

Pro libovolný trojúhelník ABC s obvyklým označením délek stran a velikostí vnitřních úhlů jsem sestavoval pravdivostní tabulku složených výroků $\mathbf{V1}: \mathbf{A} \Rightarrow \mathbf{B}$ (Pythagorova věta) a $\mathbf{V2}: \mathbf{A} \Leftrightarrow \mathbf{B}$ (pythagorejská ekvivalence), kde $\mathbf{A}: \gamma = 90^\circ$ a $\mathbf{B}: c^2 = a^2 + b^2$. V posledním sloupci tabulky jsem rozhodoval o pravdivosti tvrzení $\mathbf{V3}: c^2 = a^2 + b^2 - 2ab \cos \gamma$ (kosinové věty). V prvních třech řádcích (kdy uvažujeme pravdivost aspoň jednoho ze vztahů \mathbf{A} a \mathbf{B}) lze o pravdivosti vztahu $\mathbf{V3}$ rozhodnout jednoznačně. Neuvědomil jsem si, že v posledním řádku tabulky tomu tak není: Jestliže jsou výroky \mathbf{A} a \mathbf{B} nepravdivé, pak $\mathbf{V3}$ platit může, ale nemusí. Omylem jsem napsal do odpovídajícího políčka jedničku, což ovlivnilo některé další závěry v článku.

Chybu jsem zjistil koncem března, když už probíhal tisk časopisu a proto nebyla možnost opravy. Než jsem se odhodlal tuto omluvu napsat, vyšlo druhé číslo *Učitele matematiky* s mým příspěvkem. Potěšilo mne, že na Dlabův článek [1] reagoval i František Kuřina příspěvkem [2], v němž názorně vysvětlil různé významy pojmu ekvivalence. (Druhou část důkazu ekvivalence Pythagorovy věty s větou obrácenou k větě Pythagorově si vnímavý čtenář jistě doplnil sám. Provede se analogicky, přičemž větu sss o shodnosti trojúhelníků nahradíme větou sus).

Já jsem v článku [3] příliš vycházel z názorných představ a posuzoval ekvivalenci vět z hlediska jejich významu. Vyjmul jsem je z celku eukleidovské geometrie a hodnotil pouze podle výsledků tabulky sestavené podle pravidel výrokové logiky. Po výše uvedené

opravě tabulky a upřesnění na základě článku [2] zjistíme, že při takovém přístupu není kosinová věta **V3** ekvivalentní ani s pythagorejskou ekvivalencí **V2**. Avšak jako matematické věty v rámci deduktivně vybudované eukleidovské geometrie jsou zřejmě tvrzení **V1**, **V2**, **V3** i věta **V4**: $\mathbf{B} \Rightarrow \mathbf{A}$ navzájem ekvivalentní.

Mohu jen doufat, že přes uvedené nedostatky článek čtenáře zaujal a snad i trochu obohatil (alespoň o málo známý důkaz ekvivalence kosinové věty s větou o průmětech).

Literatura

- [1] Dlab, V., Důkladné porozumění pojmu ekvivalence, *Učitel matematiky* **77**(2010), 9–13.
- [2] Kuřina, F., O vyjadřování v matematice, *Učitel matematiky*, **78**(2011), 95–98.
- [3] Leischner, P., Silvestrovské rozjímání o ekvivalenci geometrických vět, *Učitel matematiky*, **78**(2011), 89–94.

RNDr. Pavel Leischner, Ph.D.

*Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
katedra matematiky*

Jeronýmova 10, 371 15 České Budějovice

e-mail: leischne@pf.jcu.cz